

<<Να 'σαι καλά δάσκαλε>>

Μετά από το χτύπημα του κουδουνιού, όταν όλα τα παιδιά έτρεχαν στις σκάλες του σχολείου, για να πάνε στο σπίτι τους, ένας από τους καθηγητές κράτησε έναν μαθητή που παρακολούθησε το μάθημα του καινούριου φιλολόγου. Φαίνεται πως οι άλλοι δάσκαλοι αναρωτιόντουσαν όλη τη μέρα τι γινόταν μέσα σε εκείνη την τάξη. Γιατί τόσο θόρυβος και τόσες φωνές; Την πρώτη ερώτηση την έκανε ο καθηγητής:

- Γιατί φωνάζατε σήμερα στο μάθημα;
- Δεν φωνάζαμε, αλλά τραγουδούσαμε κύριε.
- Τραγουδούσατε; Και ο καθηγητής σας που βρισκόταν;
- Στην τάξη. Εκείνος μας ενθάρρυνε να τραγουδήσουμε. Μας είπε πως τα τραγούδια του τόπου μας είναι η παραδοσιακή μας κληρονομιά και δεν θα έπρεπε να ντρεπόμαστε για αυτά, αλλά αντιθέτως να είμαστε περήφανοι.
- Μου λες δηλαδή, ότι ο δάσκαλός σας σάς έβαλε να τραγουδάτε την ώρα του μαθήματος;
- Και όχι μόνο! Αντί για την καθημερινή σχολική εργασία που έχουμε για το σπίτι, μας έβαλε να κάνουμε μια έρευνα για την ιστορία του τόπου μας. Πρώτη φορά στη ζωή μου μαθαίνω τόσα πολλά πράγματα για αυτό το χωριό.
- Πώς γίνεται αυτό; Αφού μερικοί μαθητές του σχολείου μας δεν προέρχονται από χωριά;
- Σε αυτό το θέμα έχετε δίκιο κύριε. Ο δάσκαλος θύμωσε με δύο παιδιά που οι εργασίες τους δεν είχαν παραδοσιακό περιεχόμενο. Αλλά αυτή ήταν η μοναδική φορά που τον είδαμε θυμωμένο. Είναι πάντα πολύ καλός μαζί μας. Μας απευθύνει τον λόγο και ακούει τις γνώμες μας.
- Εσένα παιδί μου σου άρεσε το μάθημα του νέου φιλολόγου;
- Αν μου άρεσε; Το λάτρευα κύριε! Ποτέ στη ζωή μου δεν είχα πιο ενδιαφέροντα καθηγητή. Ανυπομονώ για την επόμενη φορά που θα κάνουμε μάθημα μαζί του.

Έτσι, το παιδί έφυγε γρήγορα, για να πάει στο σπίτι του. Ο καθηγητής είχε μείνει άναυδος με τις πληροφορίες που είχε πάρει από τον μαθητή του. Τα λεγόμενά του τού έκαναν μεγαλύτερη εντύπωση, από ότι οι φήμες που είχε ακούσει για αυτόν τον δάσκαλο. Δεν είχε ξαναδεί ποτέ στα μάτια του τέτοιο εκπαιδευτικό. Να νοιάζεται τόσο πολύ για τη συμπεριφορά του απέναντι στα παιδιά και για τις τοπικές τους παραδόσεις.

